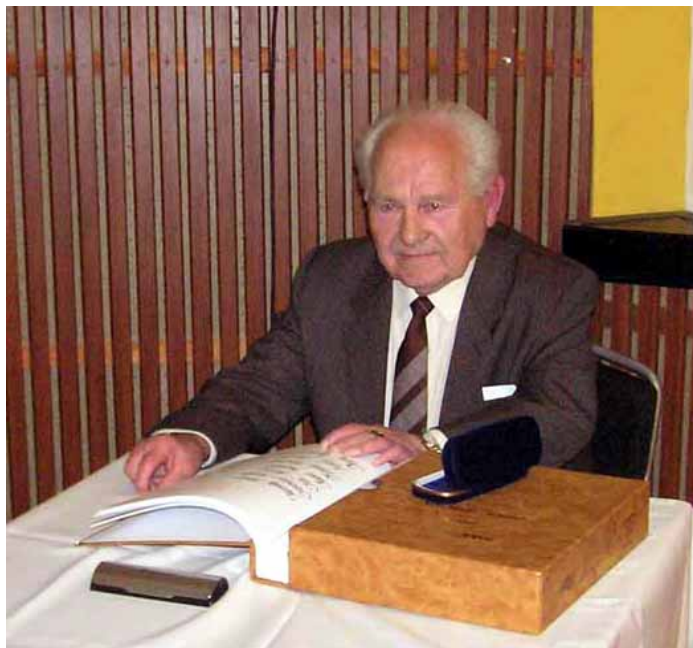

Zdroj: Zpravodaj Česká Třebová

Za Jaroslavem Holcem

Jaroslav Holec, dlouholetý hráč, funkcionář a rozhodčí oddílu kuželek TJ Lokomotiva oddílu lyžování v Jiskře Česká Třebová, člověk, který se aktivně zapojil do protifašistického odboje a byl vězněn v koncentračním táboře, kde také utrpěl úraz s trvalými následky deformace na levé ruce. Proto byl aktivním členem svazu bojovníků za svobodu. Přes svůj hendikep se po válce zapojil opět do aktivního sportovního dění a dosáhl výborných výsledků a dodnes je aktivním rozhodčím I. třídy a funkcionářem oddílu. V 21. dubna t.r. se Jaroslav Holec dožil 81 let. Jeho otec byl zaměstnancem ČSD, matka v domácnosti. V roce 1939 se

začal učit strojním zámečnickem u tehdejší firmy Hynek Gottwald v Brandýse nad Orlicí. Třetím rokem již se doučoval v České Třebové (v Bezděkově) u firmy Josef Štarman - továrna na chladicí zařízení. Poté byl za ilegální činnost ve skupině "Mladý východ", kde pracoval od roku 1941, zatčen Gestapem. Nejdříve byl do 12.4.1943 vězněn v Pardubicích, v jednom z křídel donucovací pracovny. Týž den byl transportem převezen do Malé pevnosti Terezín, kde pobyl do 24. ledna 1944. Následoval pobyt v Buchenwaldu, kde byl vězněn až do 11. dubna 1945, do osvobození koncentračního tábora americkou armádou. Při bombardování výrobních objektů a SS kasáren v těsné blízkosti tábora byl 24 srpna 1944 raněn střepinou od bomby. Po osvobození tábora žil ještě nějaký čas na dřívějším polském bloku 22. To již jako svobodný člověk ve skutečně lidském prostředí mezi veškerou buchenwaldskou mládeží. Domů do České Třebové se vrátil 25. května 1945. "Nikde v kulturním světě nebyla lidskost a lidská důstojnost tak potupena a poplivána jako tam" vzpomíná Jaroslav Holec. Teprve po třiačtyřiceti letech sepsal své hrůzné vzpomínky v knize "Vězeň číslo 29 815 vzpomíná".

Od roku 1946 pracoval Jaroslav Holec na MNV v České Třebové. Na krátkou dobu, do roku 1953, byl pověřen vedením úřadovny na Parníku. V témže roce také nastoupil na referát tělesné výchovy a sportu při ONV v Ústí nad Orlicí, kde pracoval do roku 1954. Následně byl zaměstnán v technické kanceláři českotřebovské Perly a zastával zde i funkci vodohospodáře. V letech 1961 až 1964 vystudoval večerní průmyslovou školu obor pozemní stavitelství a stal v Perle vedoucím stavební údržby. Do důchodu odešel v roce 1981.

Svůj život zasvětil Jaroslav Holec sportu. Po práci a rodině mu věnoval všechn volný čas. Do roku 1943 závodil jako dorostenec na lyžích za oddíl DTJ Parník. Od roku 1945 byl členem lyžařského oddílu Sokol Parník, později DSO Jiskra. V roce 1949 přibral závodně i kuželky. V letech 1946 až 1957 rovněž zastával funkci jednatele lyžařského oddílu Jiskry. Lyžování mu přineslo významný úspěch i v roce 1957, kdy se stal přeborníkem východočeského kraje ve skoku prostém. Tento úspěch ještě zopakoval 24. ledna 1964. V letech 1954 - 57 byl jednatelem TJ Jiskra, 1957 až 1959 zastával funkce předsedy TJ Jiskra-Perla.

Hodně sportovních úspěchů mu v životě přinesly také kuželky. V roce 1953 se stal v Čáslavi přeborníkem kraje na 200 hodů sdružených, 1954 svůj titul zopakoval v Rybníku, o rok později vyhrál přebor kraje na 100 hodů do plných ve Smiřicích. Mimo to byl členem družstva, které bylo několikrát přeborníkem východočeského kraje a jako takové se kvalifikovalo na Mistrovství republiky mezi čtyři nejlepší družstva z kvalifikací, což již samo o sobě bylo velkým úspěchem. V roce 1951 vybojovalo českořebovské družstvo na Mistrovství ČSR v Litovli stříbro, za vítězem zůstalo o pouhých 6 kuželek.

Jaroslav Holec dále pokračoval ve své funkcionářské činnosti se stále stejným nasazením. Byl i úspěšným trenérem (v roce 1992 složil v Kostelci nad Černými lesy druhou trenérskou třídu). a také rozhodčím, od r.1990 dokonce první třídy. V roce 1984 se stal nejdříve pokladníkem, později i předsedou oddílu kuželek Lokomotiva Česká Třebová. Velice pečlivě vedl kroniku oddílu a staral se o ni prakticky až do současnosti. Jaroslav Holec je držitelem mnoha tělovýchovných vyznamenání v rámci okresu i ČSTV.

Jaroslav Holec aktivně pracoval ve Svazu protifašistických bojovníků, od roku 1979 byl členem výboru a pokladníkem Českého svazu bojovníků za svobodu, od roku 1993 byl předsedou ORK a předsedou ZO v České Třebové. Ještě v letošním roce aktivně spolupůsobil s panem Josefem Havlem při vydání publikace "Oběti předcházejí vítězství", do které Jaroslav Holec napsal jednu významnou část, už zmíněný spis "Vězeň číslo 29815 vzpomíná". Několik jeho článků o historii kuželek i parnického lyžování vyšlo v poslední době v Českořebovském zpravodaji, pro který zajistil také autentické fotografie nedozírné ceny. Pro tisk měl vždy vzorně vše připraveno a napsáno na stroji. Stejně pravidelně poskytoval informace kuželkářským fandům do klubové skříňky u Nového náměstí. "Ocenění, která jsem obdržel od ČSTV, Města i od bojovníků za svobodu si velmi vážím", řekl ještě loni Jaroslav Holec. "Přál bych si, aby českořebovští sportovci, zejména kuželkáři pokračovali ve své úspěšné činnosti a aby mi ještě chvíli sloužilo zdraví," a dodal: "Největším pokladem však je pro mne žena Vlasta, která mě celým životem provází a mé koníčky toleruje".

Čest jeho památce !

Milan Richter a Milan Mikolecký